

A mi segítségünk az Úr nevében van, aki az eget és a földet alkotta. (Zsolt 124,8)

Tekintetek föl a magasba!

Alkalom: vasárnap
Dátum: 2026.04.12.

Ige: Ézs 40,25-31

²⁵Kihez hasonlíthatnátok engem, kivel mérhetnétek össze? – mondja a Szent. ²⁶Tekintetek föl a magasba, és nézzétek: ki teremtette az ott levőket? Kivezeti seregüket szám szerint, mindnyájukat név szerint szólítja; olyan hatalmas és erőteljes, hogy egy sem mer hiányozni. ²⁷Miért mondod ezt, Jákób, miért beszélsz így, Izráel: Rejtve van sorsom az Úr előtt, nem kerül ügyem Isten elé. ²⁸Hát nem tudod, hát nem hallottad? Örökkévaló Isten az Úr, ő a földkerekség teremtője! Nem fárad el, és nem lankad el, értelme kifürkészhetetlen. ²⁹Erőt ad a megfáradtnak, és az erőtlent nagyon erőssé teszi. ³⁰Elfáradnak és ellankadnak az ifjak, még a legkiválóbbak is megbotlanak. ³¹De akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak, és nem lankadnak meg, járnak, és nem fáradnak el.

Róma 1,1-7

¹Pál, Krisztus Jézus szolgája, elhívott apostol, akit Isten kiválasztott arra, hogy hirdesse evangéliumát, ²amelyet prófétái által a szent iratokban előre megígért, ³az ő Fiáról, aki test szerint Dávid utódaitól származott, ⁴a szentség Lelke szerint pedig a halottak közül való feltámadásával Isten hatalmas Fiának bizonyult. Jézus Krisztus a mi Urunk, ⁵általa kegyelmet és apostolságot kaptunk arra, hogy az ő nevéért hitre és engedelmességre hívjunk fel minden népet, ⁶akik közé tartoztok ti is, Jézus Krisztus elhívottai. ⁷Mindazoknak, akik Rómában vagytok, Isten szeretteinek, elhívott szentjeinek: Kegyelem nektek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól.

Kedves Testvéreim a Krisztusban! Olvastam egy történetet a világhírű olasz karmesterről, Arturo Toscaninóról. Egyszer Toscanini az emelvényen ült egy esti koncert előtt. A zenekar hangolt, már csak percek voltak az előadás kezdetéig, amikor az egyik fagottos rémulten ment oda hozzá.

- Maestro, nagyon sajnálom, de a hangszerem megsérült, és az 'esz' hang nem szólal meg. Attól tartok, hogy ma este nem fogok tudni játszani.

Toscanini ezt hallva egy szót sem szólt, csak lehunyta a szemét. A fagottista félve húzta össze magát, tartva a karmester haragjától. A híres karmester két keze közé fogta a fejét, továbbra is hallgatott, csak fokozva a szegény zenész gyötrelmét.

Végül Toscanini felnézett, és halkán így szólt:

- Ne aggódjon! Az 'esz' hang nem szerepel abba, amit ma este játszik!

Toscanini gondolatban az egész darabot végigjátszotta, átnézte az összes hangot, amit a fagottistának aznap játszania kellett. Olyan alaposan ismerte a darabot,

hogy képes volt megnyugtatni a fagottistát, hogy minden rendben lesz. (Wayne Rice, Fején a szöveget)

Testvérek! Egészen biztosan nem vagyok egyedül azzal a gondolattal, hogy a jövőn gondolkozom. Különösen a mai nap gondolodom el a jövőn. Hiszen ma, április 12-én országgyűlési választás van. Nem hiszem, hogy sok ember lenne ma az országban, akit hidegen hagy az a kérdés, hogy mit tartogat számunkra a jövő?

Ahogy a híres olasz karmester zenekarában vannak, akik boldogan hangolnak és az előadásra készülnek, mások pedig aggódnak amiatt, hogy nincsenek kellően felkészülve az előadásra, vagy azért aggódnak, mert megsérült a hangszerük, és nem minden hangot tudnak tisztán megszólaltatni. És persze vannak olyanok is a zenekarban, akik saját készületlenségüket és sikertelenségüket megint másra próbálják ráfogni, saját kudarcaik miatt másokat okolnak és hibáztatnak. Úgy az életben is különbözőképpen készülnek az emberek az előttünk álló jövőre.

Természetesen lehet a hasonlatot, ezt a történetet tovább is alakítani, és így mondhatják többen azt is, hogy ők nem tagjai a zenekarnak, egyáltalán semmilyen zenekarnak nem tagjai. Nekik aztán mindegy, hogy ki mit játszik, és tisztán szól-e a hangszer vagy hamisan. Őket nem is igazán érdekli a fagottista problémája, hogy megsérült a hangszere, azt oldja meg maga. Mert ők csupán a nézőtérén ülnek, és megpróbálják élvezni az előadást, a koncertet.

És vannak mások is, akik szintén ott ülnek a nézőtérén, de ők szeretnének egy nagyszerű előadást, egy gyönyörű koncertet végighallgatni, ami hogyha véget ér, akkor lélekben feltöltekezve térnek majd haza otthonaikba.

Kedves Testvérek! Nekem az nagyon tetszik ebben a történetben – amit egy kissé kiszíneztem – hogy a karmester, Arturo Toscanini tökéletesen uralja a helyzetet. Aki már volt koncerten, tudja azt, hogy a koncert kezdete előtti percekben minden zenész egyszerre kezdi el hangolni a hangszerét. Vannak, akik még ekkor gyakorolják a legnehezebb futamokat, hogy majd biztosan könnyedén el tudják azokat játszani. Mások pedig beszélgetnek zenésztársaikkal.

Szóval ezek a percek rendkívül kaotikusak, borzasztóan nagy a hangzavar. Ráadásul az egyik fagottista kétségbeesetten veszi észre, hogy valamikor megsérült a hangszere, és bizonyos hangot nem tud rajta megszólaltatni.

Toscanini pedig ebben a hangzavarban, káoszban tökéletesen ura a helyzetnek. Semmivel sem lehet őt kibillenteni nyugalmából.

Talán ezekben a hetekben és napokban mi is egyre inkább csak a káoszt láttuk szerte az országban. Sokan igyekeztek magukat kivonni a választási hangzavar hatása alól, mert nem akarták, hogy saját lelkük békéje helyett ott is káosz legyen úrrá rajtuk.

Ezért is örültem tegnap annak, hogy elém került a Szentírásból az az Igeszakaasz, amit Ézsaiás próféta könyvének 40. részében olvashatunk.

Az Úristen szavait tolmácsolja a próféta, és ezek a szavak csodálatos békességet árasztanak! Azt kérdezi az Úr: **Kihez hasonlíthatnátok engem, kivel**

mérhetnétek össze? – mondja a Szent. Tekintsetek föl a magasba, és nézzétek: ki teremtette az ott levőket?

És ez azt jelenti, hogy bárhogyan is történik ma a választás, az Úristen, Aki megteremtette ezt a világot, az eget és a földet, a madarakat és az állatokat, Aki megteremtette az én életemet és a te életedet, Ő uralkodik és Ő tartja kézben hazánkat is. Istentől van minden emberi hatalom is, és annak adja, akinek akarja. Tekints a magasba, emeld fel tekintetedet, és nézz az Úrra! A földi káoszból emeld fel szemeidet és lásd meg az isteni rendet! Lásd meg azt, hogy uralkodik az Úr!

Egy hete volt Húsvét ünnepe, amit megelőzött Nagypéntek. Akkor, Nagypénteken először Pilátus felesége mondta ki Jézusról, hogy *igaz ember*, majd Pilátus is azt mondta, hogy *Ártatlan vagyok ennek az igaz embernek a véréből.* (Mt 27,19.24) Végül pedig a római százados állapította meg Jézusról, hogy *Bizony, Isten Fia volt ez!* (Mt 27,54) És ennek ellenére a káosz, az istentelenség és az embertelenség uralkodott ott el.

Minden jóérzésű ember azt gondolta, hogy elszabadultak a pokol erői, hiszen ártatlant végeztek ki, egy igaz embert, az Isten Fiát végezték ki. De a valóság mégsem az volt, hogy a elszabadultak a pokol erői, hanem az, hogy végbement a megváltás műve, a Sátán sorsa megpecsételődött, és győzött a megöletett Bárány! Elvégeztetett: Jézus kifizette a bűn miatti adósságot, eltörölte az adóslevelet odaszegezve a keresztre, letöltötte a büntetést, és katonai értelemben is győzött Krisztus. Mindezekon pedig a pecsét a húsvéti feltámadás volt, amikor a Mindenható Isten dicsősége nyilvánvalóvá lett.

Amikor az egyszerű halandó azt gondolja, hogy minden összeomlik, akkor hangzik fel az örömeinek a Zsoltárokból: **Uralkodik az Úr! Fenségbe öltözött, felöltözött az Úr, erőt övezett magára. Szilárdan áll a világ, nem inog.** (Zsolt 93,1)

És ez – kedves Testvérek – ad számomra is örömet ma is és minden nap, hogy uralkodik az Úr. Bárki mondja is azt, hogy nincs Isten, vagy bárki gyalázza is keresztyén hitünket, vagy bárki is kételkedjen abban, hogy az Isten jelen van hatalmával, én hiszem, hogy uralkodik az Úr! És együtt mondom Ézsaiás prófétával, hogy „**28Hát nem tudod, hát nem hallottad? Örökkévaló Isten az Úr, ő a földkerekség teremtője! Nem fárad el, és nem lankad el, értelme kifürkészhetetlen. 29Erőt ad a megfáradtnak, és az erőtlent nagyon erőssé teszi. 30Elfáradnak és ellankadnak az ifjak, még a legkiválóbbak is megbotlanak. 31De akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak, és nem lankadnak meg, járnak, és nem fáradnak el.**”

Ezért hangzott a köszöntés az istentisztelet elején: *A mi segítségünk az Úr nevében van, aki az eget és a földet alkotta.*

Pál apostolról elmondhatjuk azt, hogy tanult ember volt, rendkívül okos és értelmes. És a tudását, a képzettségét igen bölcsen tudta használni a mindennapokban. Ez a Pál pedig miről beszél a Rómaiakhoz írt levele elején? Arról beszél, arról tesz bizonyosságot, hogy őt Isten arra választotta ki, azt a feladatot adta neki, hogy mint Jézus Krisztus szolgálja hirdesse az evangéliumot.

Egy rendkívül képzett, tanult, okos, művelt ember „csak” annyi feladatot kap, hogy beszéljen Krisztusról. És ebben a megállapításban a „CSAK” szót idézőjelbe teszem, mert ez a legnagyobb feladat, ami létezik, hiszen ettől az evangéliumtól függ az ember örök élete, az üdvössége, bűneinek bocsánata. Éppen ezért csodálatos ajándék számunkra az, hogy Pál ennyire képzetten és felkészülten írta meg leveleit, melyeken keresztül bennünket is tanít az evangéliumra.

És igazából nekünk is „csak” ennyi a feladatunk: hirdessük Krisztus Jézus evangéliumát, mint kiválasztott szolgálói. Mi, lelkészek lelkipásztorként hirdessük az evangéliumot. Ti pedig, akik tanárok, mezőgazdászok, állattenyésztők, vállalkozók, kereskedők, nyugdíjasok vagy diákok vagytok, ti pedig laikusként, vagyis nem-lelkészként, hívó emberként beszéljétek Krisztus evangéliumáról.

Ez a feladat állandó. Ez a feladat nem függ attól, hogy a mai nap országgyűlési választásának mi lesz az eredménye. Isten nekünk mindentől függetlenül feladatként adta az evangélium hirdetését. Mondjuk el Krisztusról, hogy Ő feltámadt a halálból, és nekünk és mindazoknak, akik hisznek Benne, életet szerzett. Tegyük vallást a mi Urunkról akkor is, ha ennek örülnek, akik hallják, de akkor is, ha ezért kigúnyolnak minket. Mert ez a mi elhívásunk, küldetésünk hívó emberként.

Ezt mondja Pál az 1Tim 2,7-ben: **7Azért rendeltettem hírnökül és apostolul – igazat mondok, nem hazudok –, hogy a hitre és az igazságra tanítsam a népeket.**

Majd később így biztatja Timóteust az apostol: **2hirdesd az igét, állj elő vele, akár alkalmas, akár alkalmatlan az idő, feddj, ints, biztass teljes türelemmel és tanítással. 3Mert lesz idő, amikor az egészséges tanítást nem viselik el, hanem saját kívánságaik szerint gyűjtenek maguknak tanítókat, mert viszket a fülük. 4Az igazságtól elfordítják a fülüket, de a mondákhoz odafordulnak. 5Te azonban légy józan mindenben, a bajokat szenvedd el, végezd az evangélista munkáját, töltsd be szolgálatodat.**

Kedves Testvérem! Befejezésül hadd foglaljam össze röviden bizonyágtételemet! Kaotikus és indulatokkal terhes heteket és napokat élünk a választások miatt. Ezért talán azt érezzük, hogy az indulatok és az indulatos emberek felülkerekednek. De ne feledjük, hogy a mennyei karmester pontosan tudja azt, hogy kinek milyen hangokat kell játszani majd a koncerten.

Tekintsünk fel Istenre. Mert uralkodik az Úr ma is és itt is. Ő ad erőt a megfáradtnak és az erőtlennek. Szárnyra kelhetünk újból mi is. És mi arra kapjuk az erőt, az erőnk megújulását, hogy Krisztus Jézus szolgálóiként – lelkészként vagy laikusként – hirdessük az evangéliumot. Ámen.

Loment Péter lelkész